

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาและหาประสิทธิภาพของนวัตกรรมชุดการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ หน่วยการเรียนสิ่งมีชีวิตและสิ่งแวดล้อม โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยนำผลการศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับชุดการเรียนและรูปแบบการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน เพื่อนำไปใช้ในการทดลองสอนนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์จันทบุรี อำเภอเขากีดใหญ่ จังหวัดจันทบุรี โดยมีขั้นตอนการศึกษาค้นคว้า ดังนี้

ตอนที่ 1 การสร้างชุดการเรียนกกลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ หน่วยการเรียนสิ่งมีชีวิตและสิ่งแวดล้อม โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ตอนที่ 2 การพัฒนาคุณภาพชุดการเรียนกกลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ หน่วยการเรียนสิ่งมีชีวิตและสิ่งแวดล้อม โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ตอนที่ 3 การหาประสิทธิภาพของชุดการเรียนกกลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ หน่วยการเรียนสิ่งมีชีวิตและสิ่งแวดล้อม โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ตอนที่ 1 การพัฒนาชุดการเรียนกกลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ หน่วยการเรียนสิ่งมีชีวิตและสิ่งแวดล้อม โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

1. การศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสร้างชุดการเรียนกกลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ หน่วยการเรียนสิ่งมีชีวิตและสิ่งแวดล้อม โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผู้วิจัยได้กำหนดขั้นตอนดำเนินการดังนี้

1.1 ศึกษาหลักสูตรการศึกษาชั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ ช่วงชั้นที่ 2 (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6) ผังมโนทัศน์และสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ เป้าหมายการจัดการเรียนการสอนวิทยาศาสตร์ คุณภาพของผู้เรียน มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้นที่ 2

(ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6) ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง คำอธิบายรายวิชา แนวทางการวัดผลประเมินผลตามคู่มือและเนื้อหา เพื่อเป็นข้อมูลในการสร้างมาตรฐานการเรียนแบบใช้ปัญหาเป็นฐานแล้วทำการวิเคราะห์หลักสูตร สาระที่เป็นองค์ความรู้ของกลุ่มวิชาศาสตร์ มาตรฐานการเรียนรู้ ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังและคำอธิบายรายวิชา เพื่อกำหนดขอบเขตของเนื้อหา จุดประสงค์ การเรียนรู้ และจัดแบ่งเนื้อหา กำหนดเวลาในแต่ละชุดการเรียนอย่างเหมาะสมต่อเนื่อง ทั้งนี้เพื่อให้ได้คุณภาพของผู้เรียนเป็นไปตามความต้องการของหลักสูตร

1.2 ศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับทฤษฎีแนวคิดเกี่ยวกับ การจัดการเรียนการสอน วิชาศาสตร์ โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน การสร้างชุดการเรียน องค์ประกอบ ของชุดการเรียน ลำดับขั้นตอนการสร้างชุดการเรียน ตลอดจนกิจกรรมการเรียนการสอนจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2. กำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ โดยผู้วิจัยกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้กลุ่มสาระ การเรียนรู้วิชาศาสตร์ หน่วยการเรียนสิ่งมีชีวิตและสิ่งแวดล้อม โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ให้มีความสอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้ ช่วงชั้นที่ 2 (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6) และผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง ดังนี้

2.1 สำรวจและสังเกตสิ่งมีชีวิตในแต่ละแหล่งที่อยู่อาศัยในท้องถิ่น

2.2 อภิปรายความสัมพันธ์ของกลุ่มสิ่งมีชีวิตและความสัมพันธ์ระหว่างสภาพแวดล้อม กับการดำรงชีวิต

2.3 สำรวจและอภิปรายโดยอาหารของสิ่งมีชีวิตในแต่ละแหล่งที่อยู่อาศัย

2.4 สำรวจและอภิปรายเกี่ยวกับการใช้ทรัพยากรธรรมชาติในท้องถิ่น

2.5 อภิปรายข้อจำกัดของทรัพยากรธรรมชาติกับความต้องการของมนุษย์และ

2.6 อภิปรายเกี่ยวกับการดูแลรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

3. กำหนดรูปแบบของชุดการเรียน โดยผู้วิจัยสร้างชุดการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ วิชาศาสตร์ หน่วยการเรียนสิ่งมีชีวิตและสิ่งแวดล้อม โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบใช้ปัญหา เป็นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีทั้งหมด 3 หน่วย คือ

หน่วยที่ 1 ความสัมพันธ์ของกลุ่มสิ่งมีชีวิต

หน่วยที่ 2 ความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งมีชีวิตกับสิ่งแวดล้อม

หน่วยที่ 3 การดูแลรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ผู้วิจัยดำเนินการสร้างชุดการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้วิชาศาสตร์ หน่วยการเรียน สิ่งมีชีวิตและสิ่งแวดล้อม โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน สำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยมีขั้นตอน ดังนี้

3.1 กำหนดส่วนประกอบของแต่ละชุดการเรียนมีดังนี้

3.1.1 บัตรคำสั่งสำหรับนักเรียน

3.1.2 บัตรกิจกรรม ตารางการสำรวจแหล่งที่อยู่ของสิ่งมีชีวิต

3.1.3 บัตรกิจกรรม แผนผังหรือภาพวาดบริเวณที่สำรวจ

3.1.4 บัตรกิจกรรม ตารางสรุปการสำรวจ

3.1.5 บัตรกิจกรรม บัตรคำสั่งสำหรับนักเรียน

3.1.6 บัตรกิจกรรม ตารางการวิเคราะห์การเรียน

3.1.7 บัตรกิจกรรม แบบบันทึกความรู้

3.1.8 บัตรกิจกรรมการสรุปประเด็นการเรียน

3.1.9 บัตรกิจกรรมแบบฝึกหัด

3.1.10 แบบประเมิน

3.2 กำหนดจุดประสงค์ของชุดการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ หน่วยการเรียนลิงมีชีวิตและลิงแวดล้อม โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบให้เป็นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หลังจากกลุ่มตัวอย่างเรียนจบหมวดทุกชุดการเรียน โดยผู้จัดทำกำหนดจุดประสงค์ให้มีความสอดคล้องกับคุณภาพของผู้เรียนวิทยาศาสตร์เมื่อจบชั้นที่ 2 มาตรฐานการเรียนรู้ชั้นที่ 2 (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6) ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง ดังนี้

ตารางที่ 4 แสดงจุดประสงค์ของชุดการเรียน

สาระการเรียน	จุดประสงค์ของชุดการเรียน
หน่วยที่ 1 ความสัมพันธ์ของกลุ่มสิ่งมีชีวิต	1. สามารถตั้งคำถามเกี่ยวกับสิ่งที่จะเรียนรู้
หน่วยที่ 2 ความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งมีชีวิตกับสิ่งแวดล้อม	คาดคะเนคำตอบหลายแนวทาง
หน่วยที่ 3 การดูแลรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	2. สามารถวางแผนและสำรวจ ตรวจสอบโดยใช้เครื่องมือ อุปกรณ์ วิเคราะห์ข้อมูล และสื่อสารความรู้จากผลการสำรวจ ตรวจสอบ
	3. สามารถนำความรู้และกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ไปใช้ในการดำรงชีวิต และการศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม ทำโครงการหรือจัดงานตามความสนใจได้
	4. มีความสนใจ มุ่งมั่น รับผิดชอบ รอบคอบ และซื่อสัตย์ในการแสดงความรู้
	5. แสดงพฤติกรรมในการดูแลรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
	6. สามารถทำงานกับผู้อื่นอย่างสร้างสรรค์ แสดงความคิดเห็นของตนเองและยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น

3.3 ชุดการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ หน่วยการเรียนดึงมีชีวิตและสิ่งแวดล้อม โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ประกอบด้วย

3.3.1 แผนการจัดการเรียนรู้สำหรับครู เป็นขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ประกอบด้วย ชื่อเรื่อง สาระสำคัญ เนื้อหา จุดประสงค์การเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนการสอน โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน 8 ขั้นตอน คือ ขั้นที่ 1 การนำเสนอด้วยสถานการณ์ปัญหา หรือสถานการณ์สิ่งแวดล้อม ขั้นที่ 2 ระบุปัญหาและทำความเข้าใจกับปัญหา ขั้นที่ 3 วิเคราะห์ปัญหา ขั้นที่ 4 ตั้งสมมุติฐาน และเรียงลำดับความสำคัญของสมมุติฐาน ขั้นที่ 5 กำหนดวัตถุประสงค์การเรียนรู้ ขั้นที่ 6 ศึกษาค้นคว้าข้อมูลด้วยตนเองและสังเคราะห์

ข้อมูลที่ได้มา ขั้นที่ 7 จัดทำข้อสรุปและหลักการซึ่งได้จากการศึกษาปัญหา และขั้นที่ 8 นำเสนอ การสรุปเนื้อหาสาระและประเมินผลงาน สื่อและอุปกรณ์การเรียน และการวัดผลประเมินผล

3.3.2 คู่มือครุ ผู้รับผิดชอบขั้นเพื่อเป็นแนวทางสำหรับครุที่จะนำชุดการเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ หน่วยการเรียนสิ่งมีชีวิตและสิ่งแวดล้อม โดยใช้รูปแบบ การเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ดังนี้

3.3.2.1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับชุดการเรียนและคู่มือครุ ประกอบชุดการเรียน

3.3.2.2 ดำเนินการพัฒนาคู่มือประกอบชุดการเรียนดังนี้

กำหนดเป็นรายละเอียดเกี่ยวกับคู่มือครุชุดการเรียนสำหรับประกอบด้วย

3.3.2.2.1 บทนำ เป็นส่วนที่ชี้แจงเกี่ยวกับรายละเอียดของ แนวคิด หลักการองค์ประกอบของชุดการเรียน รูปแบบการเรียนและขั้นตอนการจัดกิจกรรมกระบวนการเรียนรู้

3.3.2.2.2 คำชี้แจงสำหรับครุ เป็นการกำหนดสิ่งที่ครุและนักเรียนจะต้องปฏิบัติ บทบาทของครุและนักเรียน การจัดชั้นเรียน ส่วนประกอบของชุดการเรียน แผนการจัดการเรียนรู้ แบบประเมินพฤติกรรมด้านต่าง ๆ ของผู้เรียน แบบทดสอบประจำหน่วยการเรียน แบบทดสอบวัดผลสมฤทธิ์ทางการเรียน สื่อการเรียนการสอนต่าง ๆ เช่น แผนภาพ แผนวีดีโอ เป็นต้น บัตรเฉลย บัตรกิจกรรม บัตรเฉลยแบบทดสอบ ทั้งนี้เพื่อให้การดำเนินการสอนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

3.3.3 คู่มือนักเรียน เป็นข้อเสนอแนะสำหรับนักเรียนให้เข้าใจในการปฏิบัติ กิจกรรมต่อชุดการเรียนแต่ละครั้ง ประกอบด้วย คำแนะนำสำหรับนักเรียน บัตรกิจกรรม แบบบันทึกผลการปฏิบัติกิจกรรม บัตรบันทึกผลการค้นคว้า

3.3.3.1 คำแนะนำสำหรับนักเรียน ประกอบด้วย ชื่อหน่วยการเรียน ระยะเวลาที่ใช้ในการเรียนแต่ละบทเรียน เอกสารที่นักเรียนจะได้รับ จุดประสงค์เชิงพุติกรรม กิจกรรมที่นักเรียนจะต้องปฏิบัติ และการประเมินผลก่อนเรียน ระหว่างเรียนและหลังเรียน

3.3.3.2 บัตรกิจกรรม เป็นบัตรที่นักเรียนต้องปฏิบัติตามขั้นตอนของกิจกรรม

3.3.3.3 แบบบันทึกผลการปฏิบัติกิจกรรมหรือการศึกษาค้นคว้า

3.3.3.4 แบบบันทึกสรุปเนื้อหา

ตอนที่ 2 การพัฒนาคุณภาพของชุดการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ หน่วยการเรียนสิ่งมีชีวิตและสิ่งแวดล้อม โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ผู้วิจัยดำเนินการหาประสิทธิภาพของชุดการเรียน ดังนี้

1. นำชุดการเรียนโดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน คู่มือครุ คู่มือนักเรียน ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเสนอประชุมและการควบคุมวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหา ระยะเวลา สาระสำคัญ จุดประสงค์การเรียนรู้ ความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียน การสอน สื่อการเรียน การวัดผลประเมินผลในแต่ละชุดการเรียนแล้วนำมาปรับแก้ตามคำแนะนำของประธานและกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์

2. นำชุดการเรียนโดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน คู่มือครุ คู่มือนักเรียนที่ปรับปรุงแล้วไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 4 ท่าน คือ ผศ.ดร.วารีรัตน์ แก้วอุไร นางวิสา ศรีเจริญ นางสาววันทนีย์ วงศ์สุวรรณ และนายสุรชัย ปราบศิลป์ พิจารณาตรวจสอบความถูกต้องในด้านเนื้อหา สาระสำคัญ ระยะเวลา จุดประสงค์การเรียนรู้ ความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนการสอน สื่อการเรียน การวัดผลประเมินผล ในแต่ละชุดการเรียนแล้วนำมาปรับแก้ตามคำแนะนำ

3. ขั้นหาคุณภาพของชุดการเรียน ผู้วิจัยนำชุดการเรียนโดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐานที่สร้างขึ้นไปทดลองกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์จันทบุรี ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 70 คน โดยดำเนินการดังนี้

3.1 การทดลองครั้งที่ 1 นำชุดการเรียนโดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบใช้ปัญหา เป็นฐานที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นทั้งหมด 3 หน่วยการเรียน ใช้ทดลองกับนักเรียน 1 กลุ่มฯลฯ 6 คน ประกอบด้วยนักเรียน เก่ง 2 คน ปานกลาง 3 คน และอ่อน 1 คน ใช้เวลาเรียนวันละ 1 หน่วย ๆ ละ 6 ชั่วโมงเป็นเวลา 6 วัน ในขณะทดลองผู้วิจัยได้สังเกตและบันทึกพฤติกรรมของนักเรียนและความเหมาะสมของเวลาที่ใช้เพื่อนำไปปรับปรุง

3.2 การทดลองครั้งที่ 2 ผู้วิจัยนำชุดการเรียนโดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐานที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขแล้วจากครั้งที่ 1 ไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มละ 6 คน จำนวน 2 กลุ่ม โดยนักเรียนกลุ่ม ๆ ละ 6 คน ประกอบด้วยนักเรียน เก่ง 2 คน ปานกลาง 3 คน และอ่อน 1 คน ใช้เวลาเรียนวันละ 1 หน่วย ๆ ละ 6 ชั่วโมงเป็นเวลา 6 วัน

ในการทดลองในครั้งที่ 2 นี้หลังจากเรียนจบหน่วยของการเรียนแต่ละครั้ง นักเรียนจะต้องทำแบบทดสอบประจำหน่วยแล้วนำผลการทำแบบทดสอบมาตรวจน้ำค่านและหา

ค่าเฉลี่ยของแต่ละหน่วยของการเรียน เมื่อนักเรียนเรียนจบห้องหมวดของหน่วยการเรียนให้นักเรียนทุกคนทำแบบทดสอบบัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

3.3 ชุดการเรียนโดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน ที่ผ่านการปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์จันทบุรี ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน พบร่วมนักเรียนมีผลการเรียนรู้หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน โดยมีผลการเรียนเฉลี่ยร้อยละ 61.43 ด้านทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ เฉลี่ยร้อยละ 69.56 และคะแนนของเด็กรัฐวิทยาศาสตร์ เฉลี่ยร้อยละ 89.70

เกณฑ์มาตรฐานการศึกษาที่สำนักงานทดสอบทางการศึกษากำหนดค่าคะแนนชุดตัด คือ ชุดตัดขั้นผ่านทากับ 16 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 32.50 และคะแนนชุดตัดขั้นสูงเท่ากับ 26 คิดเป็นร้อยละ 65 จากคะแนนเต็ม 40 คะแนน โดยผู้วิจัยใช้เกณฑ์ที่ผู้เชี่ยวชาญด้านวิทยาศาสตร์ที่ทำการสอนมาแล้ว 5 ปี ขึ้นไปเป็นผู้กำหนดชุดตัดของคะแนน ดังนี้ กำหนดชุดตัด คะแนนเฉลี่ยของแบบทดสอบหลังเรียนและแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่เรียนด้วยชุดการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐานสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ร้อยละ 60 ขึ้นไป

ตอนที่ 3 การหาประสิทธิภาพของชุดการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ หน่วยการเรียนสิ่งมีชีวิตและสิ่งแวดล้อม โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
ในการวิจัยครั้งนี้ ประชากร คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2548 ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจันทบุรี เขต 2 จำนวน 124 โรงเรียน

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2548 โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์จันทบุรี กิ่งอำเภอเขาคิชฌกูฏ จังหวัดจันทบุรี จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวน 30 คน

การเลือกกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. เลือกโรงเรียนโดยวิธีการสุ่มแบบเจาะจง (Purposive Random Sampling) โดยมีเหตุผลดังนี้

1.1 เป็นโรงเรียนที่มีการจัดชั้นเรียนแบบคละเด็กเก่ง ปานกลาง และอ่อน

1.2 เป็นโรงเรียนที่มีสภาพแวดล้อม แหล่งการเรียนรู้ อุปกรณ์การเรียนการสอนเอื้อต่อการจัดการเรียนการสอนโดยใช้รูปแบบการเรียนแบบให้ปัญหาเป็นฐานและผู้วิจัยสามารถสอนได้ด้วยตนเอง

1.3 ผู้บริหารและคณะครุในโรงเรียนให้ความร่วมมือในการทดลองเป็นอย่างดี ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ทำการทดลองในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2548 ใช้เวลารวม 24 ชั่วโมง โดยมีการแบ่งช่วงเวลาในการทดลองสอน ดังตารางที่ 5

ตารางที่ 5 แสดงการแบ่งเวลาในการทดลองด้วยஆகการเรียน โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบให้ปัญหาเป็นฐาน

สัปดาห์ที่	หน่วยที่	เนื้อหา	เวลา
1 วันจันทร์ วันพุธ	หน่วยที่ 1 ความสัมพันธ์ ของกลุ่มสิงมีชีวิต	- บทบาทและหน้าที่ของกลุ่มสิงมีชีวิต - ห่วงโซ่ออาหาร - ความสัมพันธ์ของกลุ่มสิงมีชีวิตชนิดเดียวกัน - ความสัมพันธ์ของกลุ่มสิงมีชีวิตต่างชนิดกัน	6 ชม.
วันเสาร์		- ศึกษาค้นคว้า	2 ชม.
2 วันจันทร์ วันพุธ	หน่วยที่ 2 ความสัมพันธ์ ระหว่างสิ่งมีชีวิตกับ สิ่งแวดล้อม	- ความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งมีชีวิตกับ สิ่งแวดล้อม - การปรับตัวของสิ่งมีชีวิตต่อสภาพแวดล้อม	6 ชม.
วันเสาร์		- ศึกษาค้นคว้า	2 ชม.
3 วันเสาร์ วันอาทิตย์	หน่วยที่ 3 การดูแลรักษา [†] ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม	- ทรัพยากรธรรมชาติในท้องถิ่น - ประเภทของทรัพยากรธรรมชาติ - ความสำคัญของทรัพยากรธรรมชาติ - การดูแลรักษาทรัพยากรธรรมชาติ - ข้อจำกัดของทรัพยากรธรรมชาติกับ ความต้องการของมนุษย์ - ปัญหาการขาดแคลนทรัพยากรธรรมชาติ - โครงการดูแลรักษาทรัพยากรธรรมชาติ	4 ชม.

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. ชุดการเรียนกกลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐานสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ซึ่งได้ดำเนินการสร้างและตรวจสอบคุณภาพเบื้องต้นแล้วในตอนที่ 1

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวัดผลการเรียนรู้ของนักเรียน

2.1 แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เพื่อใช้ทดสอบความก้าวหน้าในการเรียนจากชุดการเรียนกกลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ หน่วยการเรียนสิ่งมีชีวิตและสิ่งแวดล้อม โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

จำนวน 38 ข้อ

2.2 แบบวัดทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ จำนวน 20 ข้อ

2.3 แบบวัดเจตคติทางวิทยาศาสตร์ จำนวน 26 ข้อ

การสร้างแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยวัดด้านความรู้ความจำความเข้าใจ และการนำไปใช้ สำหรับวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยชุดการเรียนกกลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ หน่วยการเรียนสิ่งมีชีวิตและสิ่งแวดล้อม โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เป็นแบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 52 ข้อ มีขั้นตอนการสร้าง ดังนี้

1. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวัดผลประเมินผลวิทยาศาสตร์

การสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2. เวเคราะห์สาระการเรียน มาตรฐานการเรียนรู้ และผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

เพื่อกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้และกิจกรรมมาสร้างเป็นแบบวัดผลการเรียนรู้ แบบปรนัย 4 ตัวเลือก โดยแบ่งพุทธิกรรมการวัดออกเป็น 3 ด้าน คือ 1) ด้านความรู้-ความจำ

2) ด้านความเข้าใจ 3) ด้านการนำไปใช้

3. สร้างตารางการวิเคราะห์สาระการเรียน ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังและจุดประสงค์การเรียนรู้ให้ครอบคลุมพุทธิกรรมทั้ง 3 ด้าน คือ ความรู้-ความจำ ความเข้าใจ และการนำไปใช้ ตามแนวคิดการแก้ปัญหาทางวิทยาศาสตร์ของเวียร์ (Weir, 1973, p. 17) มี 3 ขั้นตอนคือ ขั้นตอนการระบุปัญหา ขั้นตอนการเสนอวิธีการแก้ปัญหา และขั้นตอนการตรวจสอบผลลัพธ์ นำผลการวิเคราะห์มาสร้างแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์นั่งการเรียน สิ่งมีชีวิตและสิ่งแวดล้อม เป็นแบบปรนัยเลือกตอบ 4 ตัวเลือกจำนวน 52 ข้อ สำหรับเกณฑ์

การให้คะแนนในกระดาษคำตอบ โดยข้อที่ตอบถูกให้ 1 คะแนน ข้อที่ตอบผิด ไม่ได้ตอบ หรือตอบเกิน 1 ข้อให้ 0 คะแนน

4. นำแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไปให้คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์พิจารณา ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาและพฤติกรรมที่ต้องการวัด ความสอดคล้องกับจุดประสงค์ การเรียนรู้ ความถูกต้องด้านภาษา ความเหมาะสมของตัวเลือก ตัวลงแล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข นำแบบทดสอบที่ปรับปรุงแล้วไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 4 คนตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา และพฤติกรรมที่ต้องการวัด ความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ ความถูกต้องด้านภาษา ที่ได้โดยเลือกข้อสอบที่มีค่าตัวชี้วัดนิความสอดคล้อง (IOC) ตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป จำนวน 52 ข้อ แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข ใน การตรวจของผู้เชี่ยวชาญจำนวน 4 คนนี้ไม่พบข้อบกพร่องของเนื้อหา และพฤติกรรมที่ต้องการวัด ความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ ความถูกต้องด้านภาษา ที่ต้องแก้ไข และได้ค่าตัวชี้นิความสอดคล้อง (IOC) ได้เท่ากับ 1

5. นำแบบทดสอบที่ปรับปรุงแล้วจากข้อ 4 ไปทดลองใช้ครั้งที่ 1 กับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านเนินมะudad อำเภอเขาคิชฌกูฏ จังหวัดจันทบุรี จำนวน 70 คน

6. นำผลการทดสอบมาหาค่าความยากง่าย (*p*) และค่าอำนาจจำแนก (*r*) ของ แบบทดสอบเป็นรายข้อโดยใช้เทคนิค 27 % ของจุล เทอร์ พานและใช้ตารางสำเร็จของ พาน (Fan, 1952, pp. 6-32) คัดเลือกข้อสอบที่มีความยากง่าย (*p*) ระหว่าง .21-.80 และมีค่าอำนาจ จำแนกระหว่าง .31 - .80 จำนวน 38 ข้อ

7. นำแบบทดสอบจากข้อ 6 ไปวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ที่มีค่าความ เชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .93 โดยใช้สูตร KR-20 ของคูเดอร์ ริชาร์ดสัน (Kuder Richardson) (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2536, หน้า 123)

8. นำแบบทดสอบที่ได้จากข้อ 7 ไปเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างต่อไป การสร้างและหาคุณภาพแบบวัดทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ เป็นแบบ ทดสอบที่วัดทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ 8 ทักษะ คือ ทักษะการสังเกต ทักษะการวัด ทักษะการคำนวณ ทักษะการจำแนกประเภท ทักษะการหาความสัมพันธ์ระหว่างมิติกับมิติและ มิติกับเวลา ทักษะการจัดการทำและสื่อความหมายข้อมูล ทักษะการลงความเห็นจากข้อมูล ทักษะการพยากรณ์ ใน การสร้างแบบวัดทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ หน่วยการเรียน สิ่งมีชีวิตและสิ่งแวดล้อม เป็นแบบปรนัยเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ

1. ศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ การประเมินตามสภาพจริงและเกณฑ์ที่ใช้ในการประเมินทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์จากหนังสือ เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2. วิเคราะห์พฤติกรรมและสร้างตารางการวิเคราะห์ลักษณะพฤติกรรมที่แสดงออก
ด้านทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ขั้นพื้นฐาน 8 ทักษะ

3. สร้างแบบวัดทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์แบบปรนัยชนิด 4 ตัวเลือก
กำหนดเกณฑ์การให้คะแนน คือ ตอบถูกให้ 1 คะแนน ตอบผิดให้ 0 คะแนน โดยสร้างให้
ครอบคลุมตามตารางการวิเคราะห์

4. นำแบบวัดทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ จำนวน 40 ข้อ ที่สร้างขึ้นเสนอต่อ
ประธานและกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของประเด็นคำถาม
เกณฑ์การให้คะแนน ความชัดเจนของภาษาที่ใช้และความสอดคล้องกับพฤติกรรมที่ต้องการวัด
แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำ แล้วนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 4 คน ได้แก่ ผศ.ดร.
วารีรัตน์ แก้วอุไร นางวิสา ศรีเมือง นางสาววันนนีย์ วงศ์สุวรรณ นายสุรชัย ปราบศิลป์
ตรวจนิพิจณาความเหมาะสมอีกครั้งหนึ่ง เพื่อหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) และคัดเลือก
แบบสอบถามที่มีค่าตั้งแต่ .5 - .8 จำนวน 40 ข้อ ในการตรวจของผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 4 คนนี้
ไม่พบข้อบกพร่องของคำถาม เกณฑ์การให้คะแนน ความชัดเจนของภาษาที่ใช้และความ
สอดคล้องกับพฤติกรรมที่ต้องการวัด ที่ต้องแก้ไข และได้ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) เท่ากับ 1

5. นำแบบวัดทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ทั้ง 8 ทักษะที่แก้ไขปรับปรุงแล้ว
จำนวน 40 ข้อ ไปวัดกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านเนินมะหาดที่ไม่ใช่
กลุ่มตัวอย่างจำนวน 70 คน

6. นำแบบวัดทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ที่ทดสอบแล้ว หาค่าระดับความ
ยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) เป็นรายข้อโดยใช้เทคนิค 27% แล้วเปิดตารางสำเร็จรูปของ
ฟาน (Fan, 1552, pp. 6-32) คัดเลือกข้อสอบที่มีค่าความยากง่ายระหว่าง .21 - .75 และ
ค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ .24 - .71 จำนวน 20 ข้อ

7. นำแบบทดสอบจากข้อ 6 หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้สูตร KR-20 ของ
คูเดอร์ ริชาร์ดสัน (Kuder Richardson) (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2533, หน้า 123) ได้ค่าความเชื่อมั่น
ของแบบวัดทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ทั้งฉบับเท่ากับ .87

8. นำแบบทดสอบที่ได้จากข้อ 7 ไปเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

การสร้างและหาคุณภาพแบบวัดเจตคติทางวิทยาศาสตร์ เจตคติทางวิทยาศาสตร์ เป็นลักษณะนิสัยของผู้เรียนที่คาดหวังจะได้รับการพัฒนาในตัวผู้เรียนโดยผ่านกระบวนการเรียนรู้ วิทยาศาสตร์เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อวัดเจตคติ 7 ด้าน คือ (1) ความสนใจในวิทยาศาสตร์ (2) ความมุ่งมั่นอดทนรอบคอบ (3) ความซื่อสัตย์ (4) ความประยัติ (5) ความใจกว้าง รวมแสดงความคิดเห็นและรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น (6) ความมีเหตุผล (7) การทำงานร่วมกับผู้อื่นอย่างสร้างสรรค์ (สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี, 2546, หน้า 15) จำนวน 30 ข้อ มีวิธีการสร้างดังนี้

1. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเจตคติทางวิทยาศาสตร์ แนวทางการวัดผลประเมินผลจากคู่มือการวัดผลประเมินผลวิทยาศาสตร์ ของสถาบันการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (2547)

2. สร้างแบบเจตคติทางวิทยาศาสตร์ ให้ครอบคลุมคุณลักษณะทั้ง 7 ด้าน มีเกณฑ์การให้คะแนนเป็นมาตราประมาณค่าของ ลิเคอร์ต (Likert's Rating Scale) จำนวน 30 ข้อ เป็นข้อความที่มีความหมายทางบวก (Positive) ประมาณ 15 ข้อและข้อความที่มีความหมายทางลบ (Negative) ประมาณ 15 ข้อ กำหนดเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

ข้อความที่มีความหมายทางบวก ให้คะแนน 5 ระดับ คือ

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	5	คะแนน
เห็นด้วย	4	คะแนน
ไม่แน่ใจ	3	คะแนน
ไม่เห็นด้วย	2	คะแนน
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	1	คะแนน

ข้อความที่มีความหมายทางลบ ให้คะแนน 5 ระดับ คือ

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	1	คะแนน
เห็นด้วย	2	คะแนน
ไม่แน่ใจ	3	คะแนน
ไม่เห็นด้วย	4	คะแนน
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	5	คะแนน

ข้อความที่มีความหมายทางบวก (Positive) ใช้เกณฑ์ ดังนี้

4.51 - 5.00 แสดงว่า เห็นด้วยอย่างยิ่ง

3.51 - 4.50 แสดงว่า เห็นด้วย

2.51 - 3.50 แสดงว่า ไม่แน่ใจ

1.51 - 2.50 แสดงว่า ไม่เห็นด้วย

1.00 - 1.50 แสดงว่า ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

ข้อความที่มีความหมายทางลบ (Negative) ใช้เกณฑ์ ดังนี้

1.00 - 1.50 แสดงว่า เห็นด้วยอย่างยิ่ง

1.51 - 2.50 แสดงว่า เห็นด้วย

2.51 - 3.50 แสดงว่า ไม่แน่ใจ

3.51 - 4.50 แสดงว่า ไม่เห็นด้วย

4.51 - 5.00 แสดงว่า ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

3. นำแบบวัดเจตคติทางวิทยาศาสตร์ จำนวน 30 ข้อ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเสนอต่อ

ประธานและกรรมการคุณวิทยานินพนธ์ เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของประเด็นคำถาม
ความชัดเจนของภาษาที่ใช้และความสอดคล้องกับพฤติกรรมที่ต้องการวัด และนำมาปรับปรุง
แก้ไขตามคำแนะนำ แล้วนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 4 ท่านตรวจพิจารณาความเหมาะสมอีก
ครั้งหนึ่ง เพื่อหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) และคัดเลือกแบบสอบถามที่มีค่าตั้งแต่ .5 ขึ้นไป
ไว้แล้วนำไปปรับปรุงแก้ไขต่อไป ใน การตรวจของผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 4 คนนี้ไม่พบข้อกพร่อง
ของความเหมาะสมของประเด็นคำถาม ความชัดเจนของภาษาที่ใช้และความสอดคล้องกับ
พฤติกรรมที่ต้องการวัด ที่ต้องแก้ไข และได้ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) เท่ากับ 1

4. นำแบบวัดเจตคติทางวิทยาศาสตร์ที่คัดໄว้และปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้กับนักเรียน
โรงเรียนบ้านเนินมะหาด ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 70 คน

5. นำแบบวัดเจตคติทางวิทยาศาสตร์มาหาค่าอำนาจจำแนก (*t*)

โดยการคัด 25 % กลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ คัดเลือกข้อคำถามที่มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ .21 - .70
ได้จำนวน 26 ข้อ

6. นำแบบวัดเจตคติทางวิทยาศาสตร์ มาวิเคราะห์หาความเชื่อมั่นแบบสอบถามทั้ง
ฉบับ โดยใช้สูตรการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟ่า (α - Coefficient) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบวัด
เจตคติทางวิทยาศาสตร์ทั้งฉบับเท่ากับ .77

7. นำแบบวัดเจตคติทางวิทยาศาสตร์ที่ได้จากข้อ 6 ไปเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง
ต่อไป

การดำเนินการวิจัย

การทดลองครั้งนี้ใช้รูปแบบการทดลองแบบ One Group Pretest - Posttest Design (พวงรัตน์ พวีรัตน์, 2536, หน้า 46)

ตารางที่ 6 การทดลองแบบ One Group Pretest - Posttest Design (พวงรัตน์ พวีรัตน์, 2536, หน้า 46)

กลุ่ม	ทดสอบก่อน	ทดลอง	ทดสอบหลัง
E	T ₁	X	T ₂

สัญลักษณ์ที่ใช้ในรูปแบบของการทดลอง

E แทน กลุ่มทดลอง

T₁ แทน การทดสอบก่อนเรียนของกลุ่มทดลอง

X แทน การเรียนโดยใช้ชุดการเรียน

T₂ แทน การทดสอบหลังเรียนของกลุ่มทดลอง

ผู้วิจัยนำชุดการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบให้ปัญหาเป็นฐาน หน่วยการเรียนสิงมีชีวิตและสิ่งแวดล้อม สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แบบวัดทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ แบบวัดเจตคติทางวิทยาศาสตร์ ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์จันทบุรี ตำบลโพลง อำเภอเขากีขามภูภู จังหวัดจันทบุรี ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน โดยผู้วิจัยดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2548 ตามขั้นตอนดังนี้

- ติดต่อผู้บริหารโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์จันทบุรี เพื่อขอความร่วมมือในการวิจัยและการใช้กลุ่มตัวอย่างในการเก็บรวบรวมข้อมูล
- ผู้วิจัยชี้แจงรายละเอียดและทำความเข้าใจกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน ในการเรียนด้วยชุดการเรียน ขั้นตอนการเรียนด้วยชุดการเรียนโดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบให้ปัญหาเป็นฐาน การปฏิบัติภาระงานการเรียนการสอน
- ดำเนินการทดสอบก่อนเรียนในชั่วโมงแรก ให้นักเรียนทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แบบวัดทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ และแบบวัดเจตคติทางวิทยาศาสตร์ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

4. ดำเนินการสอน โดยผู้วิจัยนำชุดการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ หน่วยการเรียนสิ่งมีชีวิตและสิ่งแวดล้อม โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 แต่ละชุดมาสอนตามระยะเวลาที่กำหนดให้จำนวน 3 หน่วย ๆ ละ 8 ชั่วโมง เมื่อนักเรียนเรียนจบในหน่วยแต่ละครั้ง นักเรียนจะต้องทำแบบทดสอบประจำหน่วยการเรียนทุกหน่วย แล้วนำผลการทำแบบทดสอบมาตราช้าให้คะแนน และหากค่าเฉลี่ยของแต่ละหน่วยการเรียน

5. ดำเนินการทดสอบหลังเรียน หลังจากเสร็จสิ้นการดำเนินการทดลองเสร็จแล้ว ผู้วิจัยทำการทดสอบหลังเรียนกับนักเรียนด้วย แบบทดสอบวัดผลลัมพุทธิทางการเรียน แบบวัดทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ และแบบวัดเจตคติทางวิทยาศาสตร์ ฉบับเดียวกัน ที่ใช้ทดสอบก่อนเรียน

6. นำคะแนนที่ได้จากการทดสอบก่อนเรียน ขณะเรียน และหลังเรียนมาทำภาระครรภ์ที่ข้อมูลทางสถิติเพื่อทดสอบสมมุติฐานต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรม SPSS For Windows ตามขั้นตอนดังนี้

1. หาประสิทธิภาพชุดการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ หน่วยการเรียนสิ่งมีชีวิตและสิ่งแวดล้อม โดยใช้รูปการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้ร้อยละและเทียบกับเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนด 80/80

2. เปรียบเทียบผลลัมพุทธิทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน ของนักเรียนที่เรียนด้วยชุดการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ หน่วยการเรียนสิ่งมีชีวิตและสิ่งแวดล้อม โดยใช้รูปการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

3. เปรียบเทียบคะแนนทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ก่อนเรียนและหลังเรียน ของนักเรียนที่เรียนด้วยชุดการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ หน่วยการเรียนสิ่งมีชีวิตและสิ่งแวดล้อม โดยใช้รูปการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

4. เปรียบเทียบคะแนนเจตคติทางวิทยาศาสตร์ ก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยชุดการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ หน่วยการเรียนสิ่งมีชีวิตและสิ่งแวดล้อม โดยใช้รูปการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

โดยหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) เปรียบเทียบความแตกต่างโดยการทดสอบค่าที (t-test Dependent)